

Hva gjorde du for å forstå?

Rosalia Mazzara, assisterende numeraria fra Corleone på Sicilia, forteller hvordan hun oppdaget sitt kall mens hun utdannet seg ved hotellskolen SAME. For tiden er Rosalia lærer i matlaging ved SAME og vier seg også til å gi mange unge jenter karakter- og yrkesutdanning.

20.08.2007

Du bodde i Corleone, hvordan ble du kjent med Opus Dei?

Det var gjennom hotellskolen SAME. I mai 1983 gikk jeg i avgangsklassen i grunnskolen, og skulle velge skole eller bestemme meg for hva jeg skulle gjøre. En morgen kom to velkledde og vennlige damer inn i klasserommet og snakket om hotellskolen. Jeg likte godt deres måte å presentere skolen på, og jeg ble fylt av entusiasme og fylte ut et skjema for å få mer informasjon. Men jeg var helt sikker på at jeg ikke kom til å gå der.

**Underlig med en så stor
entusiasme og samtidig være så
sikker på å ikke søke om plass...**

Det er lett å forklare og også forstå på grunn av min alder. Jeg likte ideen om å forlate hjembyen for å studere, men bare tanken på å bo langt fra mitt barndomshjem og fra mine søsken fikk meg til å føle meg ille til mote; det overvældet meg. Jeg tenkte: "Det er fruktesløst, jeg

kommer aldri til å kunne bo langt borte.” Min far bestilte imidlertid et besøk på skolen; så skrev jeg meg inn for en prøveperiode, for å se om studiene og arbeidet passet for meg.

Og hvordan gikk det? Tenkte du fortsatt at det var for langt hjemmefra?

Etter de tre dagene var jeg mer entusiastisk enn før, selv om den samme tanken hele tiden var der: avstanden virket altfor dyrekjøpt. Etter en tid kom et brev hjem som meddelte at jeg var blant de utvalgte jentene.

Entusiasmen vant altså over angsten for å ikke klare det...

Skolen begynte og jeg var der blant de andre elevene, og til tross for avstanden fra min familie var jeg glad for å være sammen med mennesker som jeg ennå ikke kjente, men som hadde noe spesielt, selv om

jeg ennå ikke forsto så godt hva det hele dreiet seg om. Mine foreldre var glade for at jeg hadde klart å overvinne angsten for å være hjemmefra.

Hvordan oppdaget du ditt kall til Opus Dei?

Etter hvert begynte jeg å gå på noen utdanningstreff, der jeg oppdaget så mange små detaljer som jeg kunne forbedre og blir mer sjenerøs mot andre. En tid etter, det var i april i Den stille uke, dro jeg til et møte i Roma or jenter fra hele verden. En av kveldene, mens jeg var i kapellet på hotellet der vi bodde, forsto jeg at Herren ønsket noe av meg. Selv i dag, når mine venninner spør meg: ”Men hva gjorde du for å forstå?” Svarer jeg at det er noe spesielt, og at det er Herren selv som får oss til å forstå.

Hvordan reagerte dine foreldre?

I begynnelsen forsto mine foreldre ikke mye av mitt kall, men det var en naturlig og forståelig reaksjon; for min del sto jeg fast ved min beslutning og mitt livsvalg, fremdeles med stor hengivenhet for dem. Selv om vi har lidd på hver vår side, har vi alltid elsket hverandre, jeg kan til og med si at vår hengivenhet og kjærlighet har blitt styrket.

Har du aldri følt deg ”splittet” mellom kjærligheten til ditt kall og kjærligheten til din familie?

Jeg har aldri følt meg tvunget til noe, tvert imot har jeg alltid kunnet bruke min frihet fullt ut, og for det er jeg svært takknemlig mot mine foreldre, som har hjulpet meg til å leve som et fritt menneske. Nå takker jeg Gud for de vanskeligheter jeg har møtt på min vei, for de har gitt meg anledning til å vise min tro og min lengsel etter hellighet, på det stedet der jeg nå er:

dette er den hellige Josemarías budskap.

Har dine foreldres innstilling forandret seg med årene?

Ja, fullstendig, i så stor grad at jeg en gang hørte min far si at han også ofte hadde besøkt Opus Dei de siste tjue årene. Det gjorde s tort inntrykk på meg, men samtidig ble jeg lykkelig, for på en eller annen måte hadde Verket kommet inn også i hans hjerte.

Hvordan forløper dine dager nå?

For tiden er jeg lærer i matlaging på hotellskolen, den jeg selv gikk på som elev, og jeg lever alltid sammen med mange jenter, den ene forskjellig fra den andre. Men i dette ligger skjønnheten hos oss mennesker, vi er alle Guds barn.

Føler du at du har virkeliggjort deg som kvinne og i ditt yrkesarbeid?

Jeg er lykkelig over å tilhøre denne store familien som Opus Dei er, jeg takker Gud hver dag for at han har hatt denne forkjærlighet til meg og utvalgt meg, og jeg hører meg selv gjenta hva vår grunnlegger sa: "Det er verd strevet." Virkeliggjort meg som kvinne? Jeg må virkelig si ja. Jeg lever i en familie; jeg vier meg til min familie, Guds Verk, med glede og oppofringer, på nøyaktig samme måte som min mor og så mange andre mødre i hele verden, også de med glede men også med oppofrelser og iblant med smerte for den familie de en gang dannet. Virkeliggjort i mitt yrke? Hvis det ikke hadde vært for møtet med SAME og hele den yrkesutdanning som jeg har fått i de årene jeg har vært med i Opus Dei, ville jeg aldri kunne drømt om at jeg skulle kunne lære bort yrket til andre. Hvert nytt kurs er en utfordring, personene er annerledes, men jeg må også forandre meg, oppdatere meg, tilpasse meg til nye

elever, forbedre undervisningen og til og med min oppskriftsamling, slik at elevene kan by på nye retter til sin eksamen.

pdf | dokument generert automatisk fra
<https://opusdei.org/nb-no/article/hva-gjorde-du-for-a-forsta/> (08.04.2026)